

Lucia Cherciu**DESCENTRALIZARE**

Bucuria locului unic
cum nu mai este în lume
altundva
descoperirea poveștilor
cinstirea șoaptelor
recunoștința față de întrebările
neliniștile înserărilor

ca în Blaga
locul îți definește ființa
respirația
pasul
ritmul căutărilor
îngemănările din noapte
dublul din oglinzi
și din spiritele reverberante

fiecare ceas de meditație
își găsește drumul înapoi
în casa ridicată de tata de flăcău
pe care mai apoi a vîndut-o
care păstrează la temelie
sculptat în piatră
numelui lui
și anul când a ridicat-o
cu mâinile lui

tot la fel
drumurile prin lume
celebrează
recunosc busola
locului care dictează cine sunt
*

când lumea devine un sat
în menghina globalizării
cine a fost dăruit cu un loc
adevărat
să și-l caute
și să-l cinstescă
cine are colinele lui acasă
să le sfințească
să le pomenească
să se ducă la tămâiat
pe mormintele sfinte
așa cum se încântă
de Tezaurul de la Pietroasa
cu istoria lui unică
cu drumurile lui

furate
pierdute
regăsite.

Geții se îngropau
cu uneltele de piatră
cu argintul sacru
cu coifuri de aur—
pe tata l-am îngropat
cu o pălărie pe cap
că aruncasem căciula lui de lână țigaie
cu care se îngroapă bărbații noștri
de la munte.

Comorile noastre vin din morminte
și ce s-a săpat pe piatră
pe locul sacru
rămâne—
unde tata și-a făcut acum
casă nouă
ultima lui casă.

*

De pe autostradă
toată lumea arată la fel
mașinile mari de pe cele șase benzi
în aceeași direcție
de la New Jersey

și culmea
Douglas îmi spune
să privesc cu atenție
că autostrada taie printr-un cimitir

și într-adevăr
văd cu stupoare
că pe o margine și pe alta
a autostrăzii indecent de late
se înalță mormintele
cu crucile lor de piatră—
Douglas râde când vede
că mă închin
dar înțelege.

*

Deși suntem într-un alt stat
toate arată la fel:

aceleași lanțuri la magazinele
cât o cetate:
Kalvin Klein
Chico's
Gap
Eddie Bauer
multimile peștrițe
călcându-se pe picioare
și Douglas îmi explică
uite
Japonezii vin aici special
ca să cumpere
timp de șapte zile și șapte nopți
neîntrerupte—
de când a scăzut dolarul
America a devenit
un fel de piață de bunuri a lumii
ca-n Obor.

Îi spun că nu vreau
să luăm cafeaua la Starbucks
lanțul binecunoscut
indecent
care a umplut America
dezrădăcinând
toate cofetăriile
și cafenelele mici

nu vreau să îmi iau cărți
de la Barnes & Noble
care a ras toate librăriile mici
de pe harta continentului—

și tocmai de aceea
întoarcerea
la satul neamului meu din Vrancea
este semnul
unei promisiuni:
când preotul i-a tras repede palăria pe ochi
tatălui meu
și l-au coborât
în pământ

mi-am promis
să îl iau cu mine prin lume
să îi arat țările pe care nici nu le-a văzut
sau visat

că uite
păduri ca la noi la Alunu
case cu acoperișul înalt
să cadă zăpada
nu mai sunt

povești ca la noi
nu mai sunt

*

Eliade descrie

cum în multe culturi
poveștile rămân
neterminate
casele nefinisate
pentru că a le termina
e o formă de moarte.

Tata și-a făcut casă nouă
la șazeci de ani
dar a rămas nevăruită
și de câte ori am mers la livada lui
am privit pereții goi
am cules caisele
și-am ascultat vântul
lăfăindu-se în salcia din grădină
am cules floare de tei
m-am întrebat cât mai e
până se coc nucile
și zi de zi
noapte de noapte
mi-am numărat
binecuvântările

am respectat înserările
am ascultat poveștile vecinilor
am căutat
cuvintele lui
neterminate.

Zait Marga-Doina - *Portret*